

„Laskavost je jako sních. Vše, co pokryje,
zkrásní.“

Sri Chinmoy

Obsah

Co nás čeká?	2
Z našich aktivit	3
Prezidenti Československé a České republiky	6
Z vnitřních pravidel SeniorCentra Skuteč	9
Osobnosti Pardubického kraje	11
Vánoční kvíz	13
Větrný mlýn	14
Číselné pyramidy	15

Co nás čeká?

21. 12. 2021 Vánoční posezení na budově PE

22. 12. 2021 Vánoční posezení na budově DD

Dle počasí a provozních možností výlety po okolí.

O aktuálních opatřeních a případných aktivitách vás budeme průběžně informovat.

Pokud máte zájem o zajištění nákupu, sepište si prosím na lístek se jménem nákupní seznam a doneste jej v úterý (budova PE) nebo ve středu (budova DD) do kanceláře sociální pracovnice.

Z našich aktivit

Rozsvícení vánočního stromu

Vánoční výstava bohužel opět pouze v omezeném rozsahu

Mikulášská nadílka

Prezidenti Československé a České republiky

Ludvík Svoboda

(25. listopadu 1895, Hroznatín – 20. září 1979, Praha)

Narodil se do staré selské rodiny Jana a Františky, roz. Chalupové. Otec mu zemřel, když byl Ludvíkovi sotva jeden rok, podle matriky na následky kopnutí „koňskou nohou do břicha“. Matka se v roce 1898 podruhé vdala za Františka Nejedlého (1862-1913). Ludvík tak vyrůstal se starším bratrem a sestrou z prvního manželství a třemi sourozenci z druhého manželství matky. Po absolvování měšťanské školy navštěvoval

Zemskou zemědělskou školu ve Velkém Meziříčí, kde získal agronomické vzdělání, které si doplnil praxí ve vinařství v Rakousku. V roce 1915 byl odveden do rakousko-uherské armády jako domobranec k pěšímu pluku č. 81.

V roce 1923 se oženil s Irenou Stratilovou z mlynářské rodiny z nedalekých Cvrčovic. Jejich církevní svatba se konala na Velehradě. V téže roce nastoupil Svoboda v hodnosti štábního kapitána službu na Podkarpatské Rusi u 36. pluku. Tam setrval do roku 1931. V Užhorodě se manželům Svobodovým narodil 15. května 1924 syn Miroslav a 4. prosince 1925 se narodila dcera Zoe.

V roce 1934 byl povýšen na podplukovníka a převelen ke svému původnímu 3. pluku Jana Žižky v Kroměříži. Prošel řadou velitelských funkcí. Jako velitel náhradního praporu byl v roce 1937 pověřen přípravou všeobecné mobilizace. V Kroměříži si Svobodovi v roce 1933 postavili dům, který jim po záboru pohraničí umožnil poskytnout azyl dvěma rodinám vyhnaným z pohraničí.

Dne 4. dubna 1945 jmenoval prezident Edvard Beneš tzv. Košickou vládu. Ludvík Svoboda byl jmenován jako nestraník ministrem národní obrany a velením armádního sboru pověřil generála Klapálka. Na divizního generála byl Ludvík Svoboda povýšen 10. května 1945, armádním generálem se stal 1. srpna 1945.

Při bojích na Dukle se Ludvík Svoboda dozvěděl, že jeho jediný syn Miroslav byl ve svých necelých 18 letech zavražděn v koncentračním táboře Mauthausen, stejně jako další členové rodiny. Irena Svobodová s dospívající dcerou Zoe unikly zatčení a od listopadu 1941 do května 1945 se skrývaly u statečných a obětavých lidí na Moravě.

V listopadu 1948 vstoupil do komunistické strany. 25. dubna 1950 byl odvolán z funkce ministra národní obrany a byl jmenován náměstkem předsedy vlády pověřeného vedením Československého státního výboru pro tělesnou výchovu a sport. 8. září 1951 byl odvolán i z této funkce a byl mu nabídnut „důchod z milosti“, který Svoboda odmítl. 22. listopadu 1952 byl v souvislosti s procesem s Rudolfem Slánským zatčen, propuštěn byl v prosinci 1952.

Ludvík Svoboda byl rehabilitován v roce 1954. Do politiky se nevrátil, byť mu to bylo nabízeno. Přijal funkci náčelníka Vojenské akademie Klementa Gottwalda, kterou vykonával v letech 1955-1958.

Od května 1948 až do zvolení prezidentem v roce 1968 byl poslancem Národního shromáždění ČSR a Národního shromáždění ČSSR. Byl místopředsdou Svazu protifašistických bojovníků a Svazu československo-sovětského přátelství. Věnoval se práci na pamětech ve Vojenském historickém ústavu. Zde napsal své vzpomínkové knihy Z Buzuluku do Prahy a Cestami života. Věnoval se intervencím ve prospěch rehabilitací neprávem perzekvovaných vojáků.

Během pražského jara 30. března 1968 byl Ludvík Svoboda po abdikaci Antonína Novotného zvolen prezidentem republiky. Stalo se tak na návrh nového vedoucího tajemníka ÚV KSČ Alexandra Dubčeka. 6. dubna jmenoval novou vládu, v níž převládali stoupenci reform. Reformní proces byl přerušen neohlášeným vstupem vojsk Varšavské smlouvy na československé území v noci na 21. srpna 1968.

V ranních hodinách 21. srpna došlo k zadržení československých vedoucích představitelů (ústavních, státních a stranických) sovětskými orgány a následoval jejich únos a internace v SSSR.

Prezident Svoboda odmítl uznat zbytek vlády, bez internovaného předsedy Oldřicha Černíka, za funkční. Dále kategoricky odmítl návrh předložený skupinou bývalých stranických funkcionářů jmenovat novou revoluční dělnicko-rolnickou vládu, která by byla současně společným

stranickým i státním orgánem a byla by vedená Aloisem Indrou. Dále odmítl i druhou variantu tohoto návrhu, podle které měl vládu vést prezident. Všechny tyto návrhy by legalizovaly situaci vzniklou po odvlečení čs. politiků.

Prezident místo toho navrhl přímé jednání se sovětskými představiteli v Moskvě a požádal velvyslance o dojednání schůzky. Jeho prvním úsilím bylo navrátit politiky do svých funkcí a v Moskvě podmínil zasednutí za jednací stůl propuštěním zatčených politiků. Jeho žádosti bylo vyhověno a postupně se všichni internovaní politici připojili k delegaci.

22. března 1973 byl Ludvík Svoboda znovu zvolen do funkce prezidenta. Již předtím, 18. června 1972, ho postihla mozková příhoda. Zdravotní potíže se opakovaly a 25. dubna 1974 byl postižen plicní embolií a následně měl několik mozkových příhod. Úřad prezidenta vykonávat nemohl. Dle některých historiků a publicistů L. Svoboda lpěl na své funkci a nechtěl rezignovat. Podle vzpomínek jeho dcery Zoe však generální tajemník ÚV KSČ Gustáv Husák nechtěl Svobodovu abdikaci schválit. Zdůvodňoval, že není jasné, kdo by mohl být jeho nástupcem, a že společnost není na změnu prezidenta připravena a přijala by ji s nedůvěrou. Prezidentské funkční období bylo předčasně ukončeno až na základě pro tento účel přijatého ústavního zákona v roce 1975. Prezidentem byl poté zvolen sám Gustáv Husák.

Zbytek svého života žil Ludvík Svoboda se svou manželkou Irenou v Praze–Břevnově, v rodinné vilce, kterou Svobodovi vlastnili ještě před nástupem do prezidentské funkce. Zemřel 20. září 1979 po sérii mrtvic a mozkových příhod. Irena Svobodová ho následovala za deset měsíců 17. července 1980.

Pohřeb byl státní a vojenský, rakev byla vezena na dělové lafetě z Pražského hradu na konec Letenské pláně, kde byla přeložena do pohřebního vozu za zvuku vojenské písně 1. armádního sboru v SSSR „Směr Praha“ a odvezena do krematoria. Po kremaci byla urna uložena v Národním památníku na Vítkově. V roce 1993 byla přenesena do rodinné hrobky Svobodových na hřbitově v Kroměříži.

Zdroj: Ludvík Svoboda. Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001–, 7. 12. 2021 [cit. 2021-12-07]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Ludv%C3%ADk_Svoboda

Z vnitřních pravidel SeniorCentra Skuteč

PROSTŘEDÍ A PODMÍNKY část IV

Zpracování osobních údajů a poskytování informací

SeniorCentrum zpracovává osobní údaje souvislosti s poskytováním sociálních a dalších služeb.

Osobní údaje klientů jsou zpracovávány za účelem uzavření a plnění smlouvy o poskytování sociální služby a za účelem poskytování zdravotní péče. Údaje jsou zpracovávány v následujícím rozsahu:

- identifikační a další údaje klientů v rozsahu jméno, příjmení, datum narození, adresa, dále výše důchodu (v případě žádosti o snížení úhrady), posudek o zdravotním stavu, rodné číslo klienta, osobní cíle, schopnosti a potřeby, fotografie nebo filmové záznamy,
- identifikační údaje klienta v rozsahu jméno, příjmení, datum narození, rodné číslo, adresa trvalého pobytu, pohlaví pacienta, informace o zdravotním stavu pacienta, o průběhu a výsledku poskytovaných zdravotních služeb, informace o omezení svéprávnosti, zdravotní pojišťovna,
- v návaznosti na zjištěné údaje o zdravotním stavu pacienta dále: záznam o rozsahu poskytnutých zdravotních služeb, záznam o aktuálním vývoji zdravotního stavu, záznam o předepsání léčivých přípravků, záznam o podání léčivých přípravků, záznamy o provedené ošetrovatelské péči, záznam o provedení očkování.

Osobní údaje kontaktních osob jsou zpracovávány za účelem podpory žadatele při jednání se zájemcem o poskytování sociální služby, resp. za účelem podpory klienta v průběhu poskytování služby, poskytování informací o vážném onemocnění nebo úmrtí klienta. Údaje jsou zpracovávány v následujícím rozsahu:

- kontaktní údaje kontaktních osob v rozsahu jméno, příjmení, vztah, telefonní číslo, email,
- identifikační údaje opatrovníka (v případě omezení svéprávnosti klienta) v rozsahu jméno, příjmení, datum narození, adresa, kontaktní údaje, doklad o rozsahu omezení svéprávnosti a ustanovení opatrovníka.

Informace o zdravotním stavu klienta poskytuje klientům a jejich kontaktním osobám vedoucí zdravotní péče, příp. denní sestra.

Informace o poskytované ošetrovatelské péči poskytuje klientům a jejich kontaktním osobám vedoucí ošetrovatelské péče.

Informace o financích klienta (pohyby a stav na depozitním účtu klienta, úhrady klienta apod.) poskytuje klientům (podle přání klienta kontaktním osobám) sociální pracovník nebo jeho asistent. Vybírat hotovost z depozitního účtu klienta smí pouze klient. Jiná osoba tak může učinit pouze na základě plné moci udělené klientem.

Hospitalizace a úmrtí klienta

V případě hospitalizace klienta je bez průtahů informována kontaktní osoba. Informace poskytuje vedoucí zdravotní péče, v její nepřítomnosti denní sestra, příp. zdravotní sestra ve směně.

Po dobu nepřítomnosti klienta (odjezd do nemocnice apod.) je pokoj uzamčen a klíč je uložen u sociálního pracovníka. V případě dvoulůžkového pokoje jsou věci při nepřítomnosti klienta uzamčeny do jeho skříně. Klíč od skříně je uložen na sesterně oddělení.

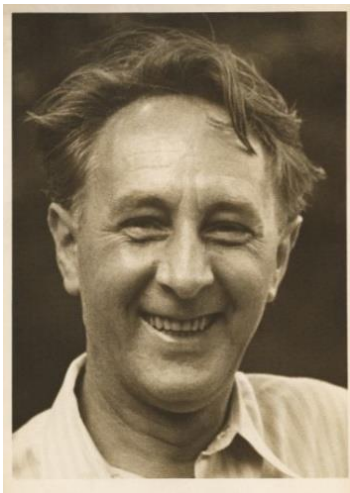
V případě úmrtí klienta je sloužící sestrou informována vedoucí zdravotní péče, která přivolá lékaře, ev. rychlou záchrannou službu. Po ohledání těla je vedoucí zdravotní péče (v její nepřítomnosti denní sestrou, příp. zdravotní sestrou ve směně) bez průtahů informována kontaktní osoba, ředitel a vedoucí sociální péče.

Aby mohla kontaktní osoba převzít majetek zemřelého důstojným způsobem, je tato osoba informována o tom, že po dobu nejdéle 1 týdne bude majetek zemřelé osoby ponechán v jejím pokoji, tak aby mohlo dojít k jeho předání kontaktní osobě. Kontaktní osoba je povinna tyto věci odvézt ze zařízení. Pokud tak neučiní, budou věci zlikvidovány a úhrada za likvidaci bude požadována v dědickém řízení. Věci umístěné v trezoru na pokoji jsou předány osobě, kterou klient určil. Uložená finanční a hmotná depozita klienta postupujeme do dědického řízení.

Osobnosti Pardubického kraje

Bohuslav Jan Martinů

(8. prosince 1890, Polička – 28. srpna 1959, Liestal, Švýcarsko)

Český hudební skladatel klasické hudby. Prošel rozmanitými vývojovými fázemi, než dosáhl zcela osobitého slohu. Ve své době patřil mezi nejžádanější světové skladatele vůbec.

Pocházel z rodiny obuvníka a povězného Ferdinanda Martinů a jeho ženy Karoliny roz. Klimešové, narodil se ve věžní místnosti kostela svatého Jakuba v Poličce. Na pražské konzervatoři, kterou navštěvoval v letech 1906-1910, prošel dvěma odděleními – studium hry na housle přerušil

a přešel do oddělení varhanního, kde se vyučovalo skladbě. Ani toto studium nedokončil. V letech 1920-1923 působil jako houslista v České filharmonii a jako úspěšný skladatel. V letech 1922-1923 se stal žákem Josefa Suka na mistrovské škole pražské konzervatoře.

Od roku 1923 žil dlouhodobě mimo svou vlast. Celý život se snažil být skladatelem širokého tvůrčího záběru. Výrazně jej ovlivnil novoklasicismus s hudební formou concerta grossa. Ta se mu stala východiskem pro řadu nových děl. Po podepsání Mnichovské dohody a vypuknutí druhé světové války se octl v nedobrovolné emigraci.

V roce 1926 se seznámil s Francouzskou Charlotte Quennehenovou (1894-1978), se kterou uzavřel sňatek v roce 1931. Po obsazení Francie manželé Martinů emigrovali v roce 1941 do USA, kde zůstali až do roku 1953. Ve Spojených státech usiloval o nový lyrismus. V období čtyřicátých let nabýval fantazijní prvek v jeho tvorbě stále větší důležitosti. Symfonie z válečného období komponované pro americké orchestry jsou pozoruhodné svou spontánností, logickým uspořádáním celku, rytmickou svěžestí a silně synkopovanou melodií. Vzácnou harmonickou čistotou a především nedefinovatelnou „českou aurou“ připomíná pozdní tvorbu Antonína Dvořáka. V padesátých letech vytvářel díla plná fantazie a nespoutaného výrazu. Tento umělecký přístup obohatil jeho pozdní velké kompozice jako jsou Symfonie č. 6

Symfonické fantazie a průzračné dílo Fresky Piera della Francesca. Souběžně s těmito díly komponoval řadu skladeb s lidovými náměty, „pozdravy domů“, které upoutávají jednoduchostí a čistotou výrazu. V posledních letech svého života se bez přehnané sentimentality začínal znovu obracet k základním otázkám lidské existence. Tato tendence je zřejmá v Řeckých Pašijích a v Eposu o Gilgamešovi a také v instrumentálních skladbách, jako jsou symfonické Paraboly a Koncert č. 4 pro klavír Inkantace.

V roce 1946 vyučoval na Berkshire Music School, kde utrpěl těžký úraz, jehož následky pociťoval až do konce života. Po tragické smrti Jana Masaryka (1948) upustil od myšlenky na návrat do Československa a zůstal v emigraci. Byl jmenován profesorem skladby na Princeton University v New Jersey (1948-1951), vyučoval na Mannes College of Music v New Yorku, převážně v období 1948-1956. V roce 1952 získal americké občanství.

V roce 1953 mu bylo uděleno stipendium od Guggenheimovy nadace, které mu umožnilo opustit USA a komponovat v klidu v Evropě (Nice). Od té doby žil převážně ve Francii, Itálii a Švýcarsku. Byl zvolen členem amerického National Institute of Arts and Letters (1955), krátce vyučoval na Curtis Institute ve Filadelfii a opět na Mannes School of Music v New Yorku, než se definitivně vrátil v květnu 1956 do Evropy, kde vyučoval jako „composer in residence“ na Americké akademii v Římě. V roce 1957 opět obdržel stipendium od Guggenheimovy nadace. Přátelé z dob třicátých, Paul a Maja Sacharovi, pozvali manžele Martinů na sklonku skladatelova života k sobě na Schönenberg poblíž Basileje natrvalo.

Zemřel 28. srpna 1959 v nemocnici ve švýcarském Liestalu a byl pohřben na Sacharově pozemku na Schönenbergu. V roce 1979 byly jeho pozůstatky převezeny do rodné Poličky, kde byl pohřben vedle své ženy Charlotty, zemřelé v předcházejícím roce. V rodném městě je také zbudován jeho památník a jednou ze tří součástí Městského muzea a galerie Polička je Centrum Bohuslava Martinů.

Vánoční kvíz

1. **Co znamená slovo advent?**
 - a) příchod
 - b) odchod
 - c) zrození
2. **Kde se poprvé objevil adventní věnec?**
 - a) v Izraeli
 - b) v Německu
 - c) v Polsku
3. **Co je to štědrovka?**
 - a) šupina
 - b) vánočka
 - c) nadílka
4. **Kde se před Vánoci zapaluje betlémské světlo?**
 - a) v jeskyni
 - b) v kostele
 - c) na louce
5. **Kdy a kde byl postaven první český betlém?**
 - a) 1562 v kostele sv. Klimenta
 - b) 1628 v kostele sv. Mikuláše
 - c) 1748 v kostele sv. Matěje
6. **Ježíšek leží ve:**
 - a) stodole
 - b) chlévě
 - c) stáji
7. **Jaké dary přinesli tři králové Ježíškovi?**
 - a) zlato, kadidlo, ovci
 - b) zlato, myrhu, víno
 - c) zlato, kadidlo a myrhu
8. **Čím byl Josef, manžel Panny Marie?**
 - a) tesař
 - b) truhlář
 - c) kovář
9. **Marie rodila v Betlémě, protože:**
 - a) to bylo místo narození Josefa a Marie
 - b) tam s Josefem utekli, když je honil král Herodes
 - c) tam vyrazili kvůli sčítání lidu
10. **Kdo napsal Českou mši vánoční?**
 - a) Jakub Jan Ryba
 - b) Jan Josef Ryba
 - c) Jan Jakub Ryba
11. **Co původně znamenala zkratka C+M+B?**
 - a) jména tří králů, tedy Kašpara, Melichara a Baltazara
 - b) označoval domy příslušníků Cechu mistrů brašnářů.
 - c) latinské požehnání Christus mansionem benedicat.
12. **Který den je považován za konec vánočního období?**
 - a) 26. prosince
 - b) 31. prosince
 - c) 6. ledna

Zdroj: Vánoční kvíz. Www.idnes.cz [online]. - : MAFRA, - [cit. 2021-12-09]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/onadnes/vanocni-kviz.Q191213_140040_ona_pet

Větrný mlýn

Spojte následující body:

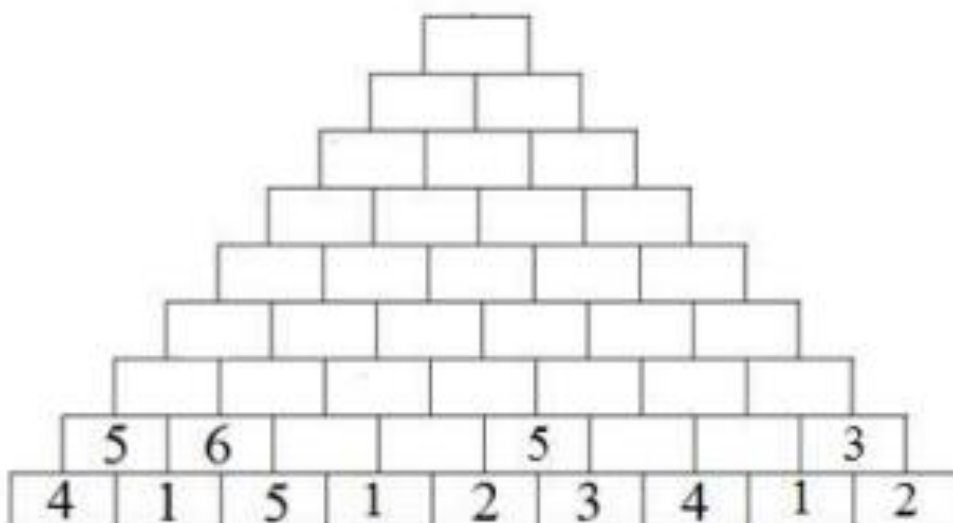
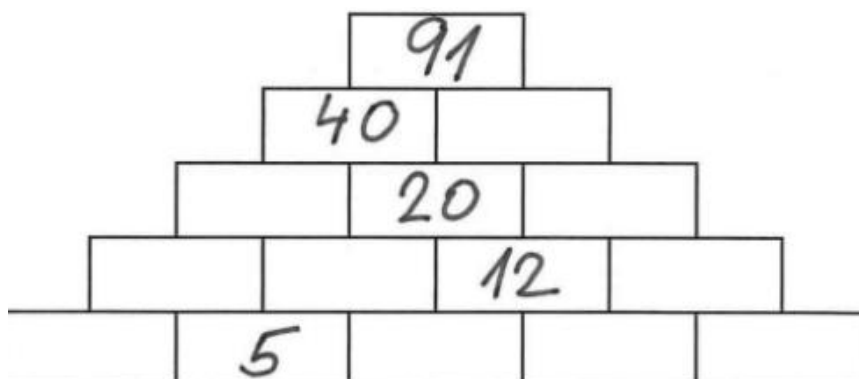
3-5 66-80 22-24 26-40 37-38 67-81 66-67 24-26
26-49 21-26 81-89 49-55 7-26 3-26 45-46 17-26
52-53 40-54 17-22 26-55 50-78 80-87 54-82 31-38
22-50 5-26 30-31 46-53 45-52 81-82 10-17 7-21
30-37 78-81

1 •	2 •	3 •	4 •	5 •	6 •	7 •
8 •	9 •	10 •	11 •	12 •	13 •	14 •
15 •	16 •	17 •	18 •	19 •	20 •	21 •
22 •	23 •	24 •	25 •	26 •	27 •	28 •
29 •	30 •	31 •	32 •1	33 •	34 •	35 •
36 •	37 •	38 •	39 •	40 •	41 •	42 •
43 •	44 •	45 •	46 •	47 •	48 •	49 •
50 •	51 •	52 •	53 •	54 •	55 •	56 •
57 •	58 •	59 •	60 •	61 •	62 •	63 •
64 •	65 •	66 •	67 •	68 •	69 •	70 •
71 •	72 •	73 •	74 •	75 •	76 •	77 •
78 •	79 •	80 •	81 •	82 •	83 •	84 •
85 •	86 •	87 •	88 •	89 •	90 •	91 •

Zdroj: Trénink koncentrace. Kameveda [online]. - : -, 2017, 20.6.2017 [cit. 2021-12-09]. Dostupné z: <https://www.kameveda.com/cs/rozvoj/299-trenink-koncentrace-u-ditete>

Číselné pyramidy

Každý kámen číselné pyramidy představuje součet dvou kamenů těsně pod ním. Vyřešte tyto dvě pyramidy:

Zdroj: Trénink paměti. Treninkpameti.com [online]. -; -, - [cit. 2021-12-09]. Dostupné z: <https://www.treninkpameti.com/news/sice-skodi-ale/>

Správné řešení:

Vánoční kvíz: 1a, 2b, 3b, 4a, 5a, 6b, 7c, 8a, 9c, 10a, 11c, 12c

Pyramida 1 : 91, 40, 51, 20, 20, 31, 12, 8, 12, 19, 7, 5, 3, 9, 10.

Pyramida 2 : 638, 313, 325, 157, 156, 169, 82, 75, 81, 88, 44, 38, 37, 44, 44, 23,

21, 17, 20, 24, 20, 11, 12, 9, 8, 12, 12, 8, 5, 6, 6, 3, 5, 7, 5, 3, 4, 1, 5, 1, 2, 3,

4, 1, 2.

Nabídka aktivit

Kondiční cvičení na židlích

se koná každý všední den od 9 hodin na rehabilitaci (budova DD) nebo v tělocvičně (budova PE)

Domácí dílna

se schází vždy v pondělí, ve středu a v pátek ve 13 hodin na 2. patře (budova DD)

Klub šikovných rukou

se schází každý všední den ve 13 hodin na 3. patře (budova PE)

Dámský klub

se schází v úterý ve 13 hodin na 2. patře (budova DD) nebo na hlavní jídelně (budova PE)

Pánský klub

se schází v úterý v 9.30 hod. na 2. patře (budova DD) nebo na 3. patře (budova PE)

Kinokavárna

se koná vždy ve čtvrtek od 13 hodin na hlavních jídelnách obou budov

Relaxační místnost

Máte-li zájem o pobyt v relaxační místnosti, obraťte se prosím na aktivizační pracovnice.

Katolická mše

každou 3. sobotu v měsíci vždy od 9 hodin v knihovně budovy PE

Bohoslužba slova

každou sobotu vždy od 9 hodin v knihovně budovy PE

Evangelická mše

každou 2. středu v měsíci od 14.30 hod. v knihovně budovy PE

Zpravodaj vychází jako čtvrtletník SeniorCentra Skuteč.

Příspěvky můžete zasílat na email kasparova.lenka@scskutec.cz